

N:o 144.

Af herr **S. Nilsson** i Efveröd, om vissa ändringar i förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 2 juni 1882.

Till åtskilliga Riksdagar hafva framställningar blifvit gjorda, dels af Kongl. Maj:t vid 1887 års senare riksdag, och dels af mig genom motioner, i syfte att hindra användandet af majs m. fl. utländska produkter för tillverkning af bränvin inom landet. Oaktadt dessa framställningar icke kunnat tillvinna sig Riksdagens bifall, har jag ej kunnat ändra öfvertygelsen derom, att en förändring i vår bränvinslagstiftning i det angifna syftet är af behovet högeligen påkallad, så vida ej odlingen af potatis inom landet för bränvinstillverkningen skall i hög grad, om ej helt och hållet, omöjliggöras. I all synnerhet blir detta fallet, om sådana åtgärder vidtagas, som medgifva, att dessa utländska produkter, särskildt majs, kunna tullfritt införas i landet och åtgärder ej vidtagas, som hindra deras användande för bränvinstillverkning. Då jag nu å nyo upptager denna, som mig synes, högst vigtiga fråga till Riksdagens ompröfning, behöfver jag, i afseende på skälen därför, endast hänvisa till ofvan åberopade Kongl. Maj:ts proposition och de väckta motionerna.

Jag vill likväl med anledning af de framhållna skälen för afslag på de hittills väckta framställningarna medgifva, för att förenkla kontrollen vid bränvinstillverkningen, att äfven malen spanmål, som ej användes för jästberedning — hvartill icke kan användas andra än våra inhemska sädesslag — må komma under samma bestämmelse, då de användas för tillverkning af bränvin, som majs eller andra dylika råämnena, allra

helst som malen spanmål eller andra malna råämnen i högst ringa grad användas för bränvinstillverkning. Vid de tidsenligare inrättade brännerierna är det till och med en fördel att använda omalna råämnen, hvarigenom afgiften för förmalningen besparas.

I fall Riksdagen skulle finna, att af de alternativa förslag, som jag framställer, det vore fördelaktigast, att en högre skatt pålægges sådant bränvin, som tillverkas af majs m. m. samt mjöl, och således godkänna ett sådant förslag, lär det blifva nödigt, för att förminska svårigheterna vid kontrollen öfver tillverkningen, att, när bränvinstillverkare vill utöfva sin tillverkning af nu omnämnda råämnen, sådant skall i god tid anmälas hos kontrollören på stället.

Likaså lär det väl icke kunna undvikas, för att en säker kontroll skall kunna utöfvas vid tillverkningen, att under den tid majs och dylikt användes för inmäskning, då äfven andra råämnen såsom potatis m. m. *samtidigt* dertill användas, den förhöjda skatten i sådant fall måste drabba allt det bränvin, som deraf erhålles.

Man skulle jemväl kunna tänka sig en annan utväg att förhindra bränvinstillverkning af majs m. m. genom att pålägga densamma en särskild accis, då den användes för tillverkning af bränvin, men af de föreslagna utvägarne i det angifna syftet finner jag denna mest svår att genomföra med hänsyn till den kontroll, som dervid nödvändigt måste utöfvas. Skulle emellertid bevillningsutskottet på detta sätt kunna finna en utväg för lösningen af frågan som är mera tillfredsställande, kan jag naturligtvis ej hafva något deremot.

Jag hemställer alltså alternativt, att Riksdagen måtte besluta följande förändringar i kongl. förordningen om tillverkning af bränvin, nemligen:

Alternativ 1.

Tillägg till § 3.

Äfven må användas alla slag af råämnen utom majs, ris och andra sådana, som äro af beskaffenhet att icke inom landet allmänligen alstras, samt mjöl af alla slag, som ej användes till jästberedning.

Tillägg till § 29 mom. 3:

Den, som vid bränvinstillverkning använder majs, ris eller annat otillåtligt råämne, straffas med böter från

500 kronor till 1,500 kronor, samt erlägger särskild afgift af 5 öre för hvarje kilogram af det oloffigen använda råämnet.

Alternativ 2.

Tillägg på lämpliga ställen i förordningen:

För bränvin som tillverkas af majs, ris eller andra slag af råämnen, som äro af beskaffenhet att icke inom landet allmänne alstras, samt mjöl af alla slag, som ej användes för gästberedning, skall erläggas en förhöjd tillverkningskatt af 20 öre för hvarje liter bränvin. Om med här oförmälda råämnen äfven andra slag samtidigt användas för tillverkning af bränvin, skall äfven för sådant bränvin erläggas den förhöjda skatten.

Då bränvinstillverkare önska använda sådana råämnen för sin tillverkning, som icke almänneligen äro tillåten för den lägre skatten, åligger det tillverkaren att derom göra anmälan hos kontrollören på stället, senast dagen före inmäskningen.

Den, som till bränvinsbränning använder råämnen annorlunda än som här ofvan blifvit stadgadt, straffas med böter från 500 kronor till 1,500 kronor samt erlägger dessutom en särskild förhöjd tillverkningskatt med 10 öre för hvarje liter bränvin, som på detta sätt oloffigen blifvit tillverkadt.

Om detta senare alternativa förslag skulle af utskottet gillas, torde måhända äfven andra förändringar af förordningen blifva af nöden, som utskottet i sådant fall torde föreslå. Sjelfva redaktionen torde utskottet lämpligast vara i tillfälle uppställa eller ändra.

Stockholm den 29 januari 1891.

Sven Nilsson
i Efveröd.